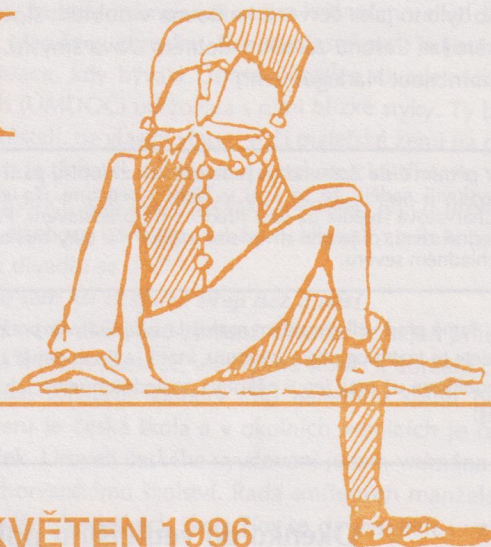

DIVADELNÍ TŘEBÍČ

3

ZPRAVODAJ V. NÁRODNÍ PŘEHLÍDKY
AMATÉRSKÉHO TRADIČNÍHO DIVADLA

KVĚTEN 1996

Sedm otázek a jedna navíc pro člena poroty, scénografa Pavla Kocycha

Kdy a v jakém znamení jste se narodil?

Narodil jsem se v Praze ve znamení Ryb, ale polovinu života jsem prožil uprostřed Beskyd v malé vesničce s obrovskou zahradou se spoustou inspirace.

Co z vašeho soukromí jste ještě ochoten prozradit?

Mám krásnou modrovlasou ženu, která mě nedočkavě očekává v neděli až se vrátím a budu jí povídat o zážitcích z Třebíče. Lákal jsem ji, aby jela se mnou, ale máme bohužel spoustu pracovních povinností v našem ateliéru, který jsem doslova z hodiny na hodinu opustil, abych přijel na váš festival do Třebíče.

Jaké lidské vlastnosti si nejvíce vážíte?

V kontextu této přehlídky mě napadá nadšení, schopnost se ušlechtnout, podporovat svého koníčka, být je to na úkor času a financí.

Už jste v životě někdy narazil?

V podstatě člověk naráží každý den a neustále, protože problémy na sebe nenechají nikdy čekat. Ale já jsem tvrdě ještě nenarazil.

Má to dnes architekt - scénograf snadné?

Těžko se dá srovnávat scénograf a architekt. Já jsem se rozhodl věnovat dvěma oborům, protože se domnívám, že mají k sobě velice blízko. Vždy jde o vyjádření prostoru, byť v divadle je to závislé na časovém faktoru. Architektura je statická věc, která promlouvá k lidem, kteří do tohoto prostoru vstupují. Myslím, že architekt má obrovské možnosti - podívejte se kolem sebe.

Máte nějaké vzory ve své profesi?

Přímé vzory, které by byly konkrétními osobnostmi, nemám. Jsou to spíše souhrnné vlastnosti, které si dokáží „vytáhnout“, které mě zajímají.

Jakého cíle byste chtěl dosáhnout?

Žádné velkorysé cíle nemám. Chci být spokojený a šťastný s tím co mě baví.

Co říkáte Třebíči a přehlídce?

Přes první šok, který jsem zažil, než jsem se dokázal orientovat vůbec v prostoru a o co jde, protože se takovéto přehlídky jako porodce zúčastňuji poprvé, mám prozatím a hlavně po dnešním dni velmi dobrý pocit.

*Děkuju za popovídání
pok*

Auto

Pomalou nabírám na obrátkách, silím a rostu, nejsem k ušprajcování. Pochopíte to, když je někomu pět roků, začíná vyrůstat ze školních šatiček a cítí se být téměř posluchačem.

Pořád ještě nevíte, o kom píšete? Přece o sobě, jmenuji se Lumpacigutenbergus (zkráceně LUS), tiskařský šotek Zpravodaje třebíčské divadelní přehlídky. Váš tým redaktůrků dávám zabrat. To víte, v noci mají foťák, ve tři ráno přiklížená očka a tak mám, jak se říká hezky česky, „fraj“.

Divíte se? Vždyť je to jen párkrát do roka.

Hnedka ve druhém čísle se mi podařilo prohodit druhou stranu Zpravodaje za třetí. Ten potvůrka „pok“ sice stačil pod obrázkem hnědého koně s múzou (všimněte si, aspoň o místo, se mi podařilo uhrát) připsat „k článku na straně 1“ a pod fotografií Blázince v prvním poschodí „pokračování na straně 4“, takže jste to možná ani nepoznali.

Na první straně jsem „přispěl“ finančně a na třetí (původně druhé straně) u „fotokartinky“ rodiny Císařů jsem v popise závorku alespoň o jedno písmenko posunul - a tak bych mohl s radostí pokračovat. A což teprve moje „zásahy“ v programové brožůře přehlídky. Jistě jste si všimli, jak se tiskaři honem omlouvají České spořitelně „za chybičku“ v inzerátu programové brožury. Houby chybička, pořádnou hrubku jsem tam vpašoval. V reklamě Jaderné elektrárny Dukovany jsem docílil dvojnásobného úspěchu. Také Šamberkovu hru jsem přejmenoval na „Blázinec v prvním poschodí“.

Mohl bych pokračovat. Nerad bych to zaklepal, ale letos se mi zatím nadmíru daří. Závidět by mi mohl snad i Michelangelo /v software vlastní bratr AIDS/. To víte, nestačili udělat korektury - korektura to býval za časů starých dobrých linotypů můj hroboček. Na druhé straně, bez mých schválností by číst jakékoliv noviny byla přímo nuda. Nemyslíte?

Váš LUS

Zaznamenáno z řeči poroty k inscenaci

Stromy umírají vstoj:

... bylo to jako červená knihovna v dobrém slova smyslu... (Hle kam lze Casonu zařadit v dobrém slova smyslu. Co tak to trochu šmrncnout Harlequinem?)

D.Z.

V prvním čísle Zpravodaje jsme citovali z dopisu paní Zdeňky Charvátové a vyslovili naději, že se s ní v Třebíči setkáme. Ta chvíle nastala - paní Charvátová shlédla už část středního představení. Přejeme hezký pobyt v rodné zemi, příjemné divadelní zážitky - a taky trochu lepší počasí než na chladném severu.

V šatně před velkým sálem rozložila svůj krámkův pražská ARTAMA - najdete tu teatrologickou literaturu, která je jinak téměř nedostupná. Některé publikace už mají jen v několika posledních výtiscích - neváhejte tedy přilíh!

Okénko do vedlejšího pokoje

Šrámkův Písek 1996

Národní setkání mladého amatérského divadla

35. ročník

24. - 26. 5. 1996

Pozor změna termínu (kvůli volbám)

Můžete shlédnout:

- * GOLDS Liberec
 - A. Kliment: Strom lidožrout
- * Divadlo Jesličky Hradec Králové
 - A. P. Čechov: Prchlivec
- * Divadlo Jesličky Hradec Králové
 - J. Cocteau: Svatebčané na Eifelce
- * ZUŠ Prosek Praha
 - Victor Haim: Valčík náhody
- * Divadelní soubor ProLOOr Brno
 - H. Rousseau: Pomsta ruské sirotky
- * DS Větrník Brandýs nad Labem
 - E. Frynta + úprava: Tiky taky na hlavu aneb hrátky s E. Fryntou
- * Dekadentní divadlo Beruška Hranice
 - DDB: Nenahraditelný tovar
- * Tyjátr Opava - kol.: Tak si trhní
- * Bílé divadlo Ostrava - T. Rozewicz + J. Deml + V. Holan: Smrt ve starých dekoracích
- * Tak trochu Bychom Aš - J. Topol + Tak trochu Bychom: K zbláznění
- * MY Plzeň - Sláma, Stieber, Frayn: Příhody Bedřicha Vávry
- * Ludvíci Plzeň - R. Brautigan, J. Stříbrný: Potrat aneb Historická romance forever
- * Slovenský host DS Polienko Bánovce nad Bebravou
 - S. Lavrík: Alenka před zrkadlom

Reflexní diskuse o představeních a širší problematice povedou pp. Michal Dočekal, Luděk Richter a Silvester Lavřík.

Pro jednotlivce, kteří mají zájem se ŠP 1996 zúčastnit jako pozorovatelé, platí následující pravidla:

- přihlášku obratem zaslat na adresu:
ARTAMA, Karel Tomas,
P.O.Box 2, 140 16 Praha 4
příp. faxem na č. 02/ 61215688
- zúčastnit se od pátku 24.5. večer (cca 18.00) do neděle 26.5.1996 odpoledne (cca 14.00)
- zaplatit poplatek ve výši 250,- Kč po příjezdu (v poplatku je mj. zahrnut poplatek za ubytování na internátě - pokoje pro 2-4 osoby a strava od večera 24. 5. do oběda 26. 5.) v případě zajištěného vlastního ubytování 50,- Kč, při neavizovaném příjezdu 310,- Kč.

ARTAMA

Wolkrův Prostějov

39. ročník celostátního festivalu amatérských recitátorů,
recitačních kolektivů a divadel poezie
19. - 22. června 1996

Festival otevře představení roku 1995 ověřené cenou Alfréda Radoka. Sestra úzkost. Soubor Dejvického divadla v režii J. A. Pitinského vytvořil z textu Jana Čepa a Jakuba Demla divadlo poezie na vysoké úrovni. Dalším hostem WP bude slovenský soubor.

Z devíti regionálních kol vystoupí na festivalu osm recitačních souborů a divadel poezie v podvečerních a večerních hodinách, převážně v Kulturním klubu u hradeb DUHA. Nabídka souborů je velmi pestrá již při pohledu na textové předlohy. Téměř hodinu se budou diváci těšit ze společnosti Alenky Lewise Carolla. Soubor Dohráli jsme ZUŠ Uherské Hradiště pojmenoval představení: O nich a o Alence. Z Karlových Varů přijdou soubory dva. Z textů Diany di Prima v překladu Jana Zábrany vytvořil Divadelní spolek představení Jedna v šatech, druhá nahá. Divadélko Znovu jen tak - KAPSA si vybral text Jaroslava Vrchlického MYTHUS ELOA. S texty F. Villona a jeho dobou se setkají účastníci WP v představení Toho? Toho jsme neznali pražského souboru SUMUS. Další soubory ze základních uměleckých škol jsou z Divadélka Jesličky Hradec Králové, ... a jiní čtenoři a Recitační soubor ZUŠ České Budějovice se dvěma současnými autory. Hradečtí uvedou texty Jana Vodňanského „CO chít od života“, českobudějovičtí studenti připravili představení se silným poetickým výrazem Pámbu ještě neumřel aneb tanec smrti Karla Šiktance. Další jedno až dvě představení budou z Olomouce. V tradičních časech na jevišti Městského divadla se setkají sóloví recitátoři rozdělení do třech věkových kategorií. První kolo proběhne ve čtvrtek od 9. hodin. Z regionálních kol bylo k účasti navrženo 50 recitátorů. V kategorii do 17ti let by mělo vystoupit 20, do 20ti let 17 a nad 20 let 13 recitátorů.

Nabídka textů i přednesů bude velmi pestrá jak napovídají předlohy a autoři. K interpretaci si recitátoři volili oblíbeného Jana Skácela, ale už z jiných knih než jsou Uspávanky, z Macourkova díla se na WP po létech vrátí půvabný text Klubko, kočka a pletací dráty. Se zajímavým pojetím Malé půlnoční hudby přijede loňský laureát Jakub Doubrava. Ani na B. Brechta a jeho text Z čítanky pro obyvatele měst recitátoři nezapomínají. V intencích recitačního souboru VPŘED je interpretace Mikoláše Tučka v textu Lumíra Tučka Džumbo a mnoho dalších zajímavých a inspirativních výkonů. Usuzuji, že na Večer laureátů 22. 6. bude z čeho vybírat.

Pro vzdělání i inspiraci bude vydána odborná publikace Dr. Jiřiny Novotné o Josefu Kainarovi.

Jana Štefánková, ARTAMA

DNES UVIDÍTE

Druhou inscenaci Divadélka Jesličky ZUŠ Na Střežině z Hradce Králové - Weselohru na mostě W.K. Klicpery.

V programu k inscenaci se hradecký soubor vyznal ze svého obdivu ke Klicperovi. K odkazu tohoto leckdy přehlíženého dramatika se hlásila i česká divadelní avantgarda. Jmenovitě Jindřich Honzl, E.F. Burian a Jiří Frejka, jejichž inscenace objevily nové kvality v Klicperových hrách. Vzpomeňme legendární brněnskou inscenaci Hadriána z Římsů J. Honzla z r. 1930, Burianovu inscenaci komedie Každý něco pro vlast z roku 1936 a inscenaci Zlého jelena J. Frejky z roku 1942, k níž režisér napsal:

Novověká umělá česká dramatika nepochybně nastupuje svojí tvůrčí dráhu Klicperou, protože v něm se poprvé u nás - v době pobaročnické - projevil ona nevyslovitelná potřeba skutečného dramatika: Dát člověku mluvit a jednat. Poslední, kdo se před ním závazně zapsal do dějin našeho uměleckého divadla byl nepochybně ne-dramatik Komenský, ale jaký je tu rozdíl? Na jedné straně dialogizovaný traktát, na druhé bystředné drama, které nemůže mít svůj výraz jinaký než divadelní a které nám podivuhodně souzní s tehdy ještě živým divadelnictvím lidovým, tzv. divadlem sousedským.

A tak Klicpera, na první pohled jen mileneček nebolestných časů, nám ještě za století ponechává dědictvím postavy živé a plné půvabu či dravosti, žertu či odsudku, protože se v něm poprvé v novodobých Čechách objevila vášeň dramatiky, vášeň horlká, vášeň u něho trochu pedantská - a dobrodružná zároveň, vášeň pozorovat a do jeviště vtělovat člověka.

Veselohru Na mostě inscenoval Jiří Frejka v Národním divadle už v roce 1930. Tato hra inspirovala Bohuslava Martinů k vytvoření stejnojmenné opery.

ROZHOVOR s dědkem DĚDKEM o CHORVATSKU

Představovat Vládu Dědku ochotnické veřejnosti je tak trochu jako nošení dříví do lesa. Ale nicméně zde na DT 1996 režíroval „Blázinec“, jinak je dlouholetým režisérem Nového divadla v Mělníku a pro stálé návštěvníky ve Vysokém nad Jizerou je znám jako prezident Vobskočáku. Mezi důvěrnými přáteli je znám jako několikahodinový spáček, pro kterého platí, že když ráno vstává, tak si pustí „zákrutu“. V posledním období se z něho stal také režisér - cestovatel. Tím nemyslím cesty mezi Mělníkem a Libicí n.C., ale trasu přímo mezinárodní.

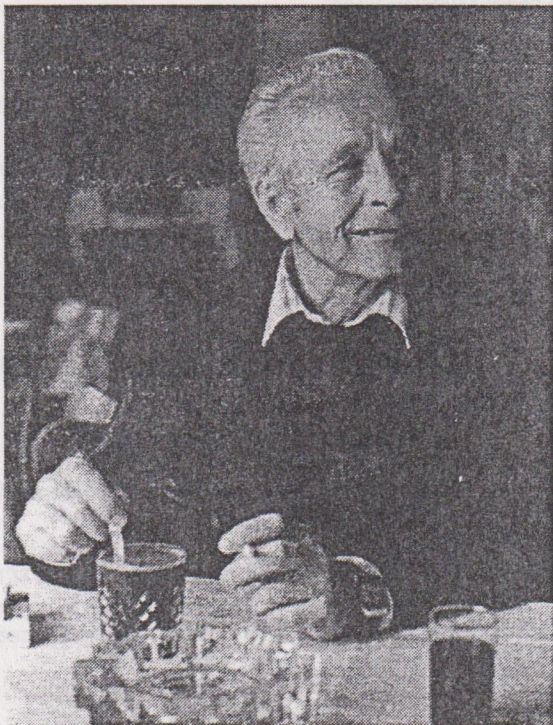
Vládo, jak k tomu došlo a co jsi dělal v Chorvatsku?

V Chorvatsku je silná menšina Čechů, a jak jinak, zabývají se také divadlem. Jejich představitelky byly v roce 1994 na Hronově, slovo dalo slovo a já byl požádán ARTAMA, ústy Milana Strotzera, zda bych tam nejel. Výpomoc byla formulována jako dramaturgicko-režijní spolupráce s českými ochotnickými spolky v oblasti Daruvaru. Tam totiž je centrum české menšiny. Na jaře 1995 jsem tam po 10 dnů dělal požadované semináře, navštívil jsem tam osm souborů. Po oba seminární víkendy byla účast vždy více než 30 osob.

Jak vypadá práce souborů a jaká je jejich úroveň?

Soubory jsou typicky venkovské. Činnost v nich je podřízena sezónnosti zemědělských prací. Nacvičuje se tedy v období listopad - duben a pak se všichni sjedou, aby předvedli, co secvičili. V jednom dnu se odehraje osm představení a není vítězů ani neúspěšných. Jde nejen o divadlo, ale také o společenské setkání a potkávání se včetně závěrečného banketu.

Úroveň dramaturgie i interpretace zůstala stát tak asi na předválečné úrovni našeho divadla.

Ty to pamatuješ?

No jasně. Repertoár je na úrovni dramatických „skvostů“ jako například Pan Lhota jde na strašidla, Pepička z hájovny. Tomu samozřejmě odpovídá i způsob hraní. Přitom v souborech je spousta talentů, a co je nejdůležitější, je tam velká spousta mladých lidí. Chybí režiséři a vzdělávací systém.

Takovýto stav je ovšem něčeho důsledkem, ne?

Pociťoval jsem, že tady máme vůči našim krajanům velký dluh. Čtyřicet let byly přerušeny kontakty. Ten současný stav je jistě zalkonzervování situace, kdy bývalá Ústřední matice divadelních ochotníků českých (ÚMDOČ) udržovala s nimi blízké styky. Ty byly přerušeny a oni zůstali, ne vlastní vinou, vůči mateřské zemi na druhé straně. Při tom je třeba si uvědomit, že ochotnické divadlo tam má dlouholetou tradici, a to právě v české menšině. Jejich předkové si ho přinesli s sebou, když tato území osídlovali za Rakousko-Uherska. Láska k divadlu se dědí.

Funkce divadla je tam asi chápána šířeji než u nás?

České etnikum výrazně dbá o své udržení. Divadlo je nejen příležitostí k setkávání a k předvedení se, ale hlavně slouží k udržení českého jazyka. Jejich folklorní soubory toto nemohou splnit beze zbytku. V Daruvaru je česká škola a v okolních vesnicích je řada českých malotřídek. Úroveň českého vyučování je tam vnímána jako vyšší oproti chorvatskému školství. Řada smíšených manželství posílá proto své děti do českých škol. Tím se dá vysvětlit i velké množství mladých lidí v českých ochotnických souborech. Zároveň je to zárodek toho, že česká menšina nezanikne. Každá naše spolupráce s nimi má tedy svůj smysl.

Takže - jak to vypadá s tvým dalším režiséřsko-cestovatelským posláním?

V roce 1884 bylo v Záhpřebu (Zagreb) založeno prvé české divadlo. V Daruvaru si 100 let českého divadla připomenou v příštím roce. Připravují Naše furianty a začali jsme s nimi na podzim loňského roku. Podívám se, jak postupují zase letos na podzim, a pak to s nimi na jaře 1997 dovedu do premiéry, která bude v dubnu.

Smyslem našich výjezdů k nim není ukázat to, co umíme my, ale být s nimi a pracovat s nimi. Učit je, vést je, prakticky cvičit. Nezanedbatelná je také pomoc dramaturgická. Tím, že jim pošleme dobré naše hry. Zvláště mají zájem o klasiku. První akce shromažďující texty pro ně byla poměrně úspěšná.

Měli bychom dluh, který vůči našim ochotnickým kolegům v Chorvatsku máme, podstatně snížit.

Děkuji za rozhovor, dědku cestovateli!

Ptal se a zaznamenal Dušan, taky dědek.

Douška:

Jak již bylo uvedeno ve zprávě z konference SČDO, tato uložila předsednictvu, aby se spoluprací a pomocí přátelům v Chorvatsku trvale zabývalo a hledalo formy stálých kontaktů. Na příslušné dohodě o spolupráci se pracuje.

DZ

Stává se nejednou na vrcholných přehlídkách, že si soubor stěžuje, nebo alespoň konstatuje, že za úpravy, které jim doporučila okresní porota, jsou ve vyšších kolech kritizováni. Objevilo se to i v besedě o představení jesenických. Že nemá každá porota ve všem stejný názor jako porota přehlídková se jistě může stát. Každý porotce je svým způsobem subjektivní a navíc hodnotí de facto jiné představení - na jiné scéně, v jiném čase, někdy i v trochu jiném obsazení. Ale tak mě napadá, že by bylo fér vůči souborům, kdyby se každé vrcholné přehlídce zúčastnil vždy alespoň jeden člen poroty, která soubor na přehlídku navrhla...

L.Š.

Stromy pro televizi

Ačkoliv každé představení 5.NP je díky pořadatelům snímáno televizní kamerou, tentokrát asi diváci postrádali soukromý monitor, který by inscenaci DS LYRA Jesník přiblížil v detailu - a hlavně by rozuměli textu. Ten jako by byl sdělován spíše srdcem než slovy. Tato skutečnost ubrala na divadelnosti a otupila i dramatická místa.

VAM

Okénko SČDO O KLUBU REŽISÉRŮ

Klub režisérů SČDO vznikl jako zájmové se- skupení všech, kteří se režíř v ochotnickém di- vadle zabývají či mají o ni vážný zájem. Zakládajícími členy se stali první absolventi Režijní školy SČDO 1981 - 84. Později k nim přibýli frekventanti druhé RŠ. V současné do- bě má KR 37 evidovaných členů. Aktivně čin- ných, zúčastňujících se s určitou pravidelností seminářů, je kolem 20. Období 1993 - 96 znamenalo v činnosti KR jistou stagnaci. Nepodařilo se uskutečnit další běh Režisérské školy a to nejen pro nedostatek finančních prostředků, ale také pro nedostatek kvalitních lektorů a nevstřícnost samotné ochotnické obce. Zkrátka najednou není čas, přeneseně nejsou peníze.

Činnost KR spočívající zejména v systému vzdělávání byla zamě- řena na seminární dílny na Jiráskově Hronově a Vysokém nad Jizerou. Cenným se ukázalo trvalé spojení s ochotným a erudova- ným režisérem Jiřím Hrašem. Pod jeho lektorským vedením se u- skutečnilo již pět seminářů na JH (např. divadelní žánry, monolo- gická vystoupení, inscenování jednoaktovek) a 3 ve Vysokém n.J. (dětské divadlo, jednoaktovky, lidové divadlo).

S přihlédnutím na to, jak jde život byl za dobu existence KR po- změněn i jeho Statut. V únoru letošního roku předsednictvo SČDO jej upravilo tak, že byl položen důraz na otevřenost jeho akcí pro celou ochotnickou obec, nejen členy SČDO. Byla upravena i orga- nizační struktura KR, jeho hospodaření a vedení. Došlo k užší pro- vázanosti na předsednictvo, které jmenuje radu KR a pověřuje jed- noho svého člena jejím vedením. V radě jsou: Jiří Hraše z Prahy, František Tomášek z Brandýsa nad Labem, František Kláška z Brna a Dušan Zakopal z Ostravy pověřený zároveň i jejím vedením.

Programové zaměření KR i nadále zůstává na pořádání vzděláva- cích a výchovných akcí. Uskutečnila se již dílna scénického svíce- ní určená zvláště osvětlovačům, a to v Děčíně, v Městském divadle. Podrobně o této akci je psáno v Amatérské scéně č. 2. (Je k dostání tady na DT 1996). Výsledek práce dvou lektorů V. Müllera a R. Felzmanna byl více než dobrý. Je zájem v obdobné akci pokračovat nebo ji zopakovat v jiných oblastech. (Středočeši, střední Morava). Pro nejbližší období je připravován seminář - dílna na Jiráskově Hronově - o tom níže - a seminář na Krakonošově divadelním pod- zimu. Tentokrát téma: Kramářská píseň s praktickým secvičením s ú- častníky semináře a předvedením na závěr přehlídky. Přihlášky budou včas uveřejněny v Amatérské scéně.

V oblastní publikační činnosti byla připravena brožura pro semi- nář v Děčíně „Světlo v rukou režiséra“, která byla vydána ve spolu- práci s ARTAMA. (Je k dostání v prodejním stánku zde na DT 1996). Pro její obecný dopad i praktickou část z pera mistra osvětlovače i režiséra je vřele doporučován! V rukopise jsou připraveny „Knihy o režii“ P. Scherhaufera. Hledají se nejen prostředky, ale také patřič- ní vydavatelé.

Pro rozšíření systému vzdělávání se uvažuje, i s přihlédnutím na současný stav zaneprázdněnosti ochotníků, o korespondenční reži- sérské škole. Předpokládá se užší spolupráce s ostatními amatérskými sdruženími. Před jejím zahájením či oznámením bude však po- třeba provést širší průzkum zájmu.

Jak KR na letošním Hronově?

Vedoucí lektor Jiří Hraše připravil podklady pro seminář - dílnu na téma: Příprava režiséra a zpracování režijní knihy. Pro cvičení byla vybrána modelová hra A.S. Puškina Kamenný host. Na JH se bude pracovat od neděle v 6ti lekcích vždy dopoledne. V programu se počítá také s reflexí na zhlédnutá vybraná představení a s debatou s některým lektorem. Přihlášeni účastníci obdrží předem určenou předlohu a také pokyny pro určitou domácí přípravu, aby byl za- chován dělný charakter semináře. Proto je třeba, aby se zájemci při-

hlásili co nejdříve. Připomíná se, že seminář je otevřen všem i mi- mo řady SČDO. Přihlášky je třeba zaslat do 15.6.1996 na adresu Dušan Zakopal, gen. Píky 12/2886, 70100 Ostrava 1. Tel. do bytu 069/6612995 či na pracoviště 069/6604130 (lze se samozřejmě při- hlásit i zde osobně u jmenovaného).

Pro informovanost o dění, přípravě i uskutečněných akcích KR bu- de nadále využívána především AS a vlastní Informátor SČDO. Aby však snaha organizátorů a cíle činnosti KR SČDO byly naplněny, na to je zapotřebí, aby i interesanti projevíli určitý zájem a hlad po in- formacích. Účet je uzavřen a naplněn když strany „má dáti“ a „dal“ jsou vyrovnány.

Dušan Zakopal

POHÁREK SČDO - memoriál Zdeňka Kokty

Soutěž monologů a dialogů organizovaná SČDO vrcholí každo- ročně v Přerově. Letos se konal již 24. ročník a skončil 20. dubna t.r. finálovým večerem.

Cesta na národní přehlídku do Přerova vede přes oblastní kola, kterých letos bylo celkem 9. V Severočeském kraji byla přehlídka u- skutečněna dokonce na třech místech: z Ústí nad Labem a Chomutova se postupovalo na krajevou přehlídku do České Lípy. Dále jsou tradičními místy konání přehlídek Čelákovice, Volyně, Plzeň, Pardubice, Boskovice, Frýdek Místek. Z nich se postupuje do Přerova.

Celkem se letos zúčastnilo soutěže cca 120 účinkujících.

Výsledky z přerovského finále:

Mužský monolog: první místo Miroslav Rada - Praha, úryvek z monodramatu M. Částka, postava prokurátora Šimona

Ženský monolog: první místo Marie Živná - Neratovice, postava Josefíny Pontiové z Hubačovy Generálky.

Dialog: první místo Miroslav Kučava a Ivana Bufková - Česká Lípa, Faust a Markétka od J.W. Goetha.

Divácká cena: Miroslav Rada.

Letošní porota konstatovala poměrně vyrovnané herecké výkony více než dobré úrovně. Na „propadák“ nezůstalo letos místo.

Případným zájemcům se připomíná, že oblastní kola se obvykle ko- nají v měsíci únoru. Práci na monologu však nelze odkládat a při- prava zabere hezký kus času, takže čím dříve, tím lépe. Informace o propozicích podá přítomný Dušan Zakopal a samozřejmě se lze obrátit i na příslušné představitele SČDO v oblastech (viz výstavka SČDO).

(-pal)

Kdo je přítomen za SČDO na DT 1996

p. VÁCLAV MÜLLER z Brna,

člen předsednictva SČDO, oblastní výbor Jižní Morava

p. JAROSLAV VONDRUŠKA z Libice nad Cidlinou,

člen předsednictva SČDO, Středočeská oblast, představitel sluhy Josefa v Blázinci v prvním poschodí souboru Vojan z Libice n.C.

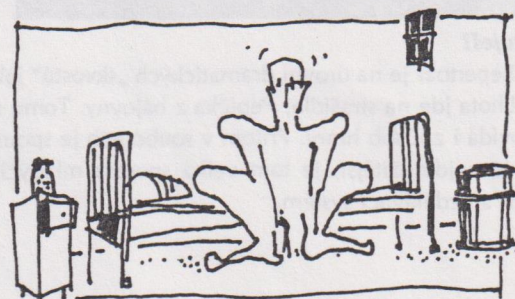
p. DUŠAN ZAKOPAL z Ostravy,

člen předsednictva SČDO, pověřený vedením rady Klubu režisérů SČDO.

Je přítomen po celou dobu DT 1996 a lze se na něj obracet ve věci činnosti KR a zvláště pak pokud jde o seminář KR na letošním Jiráskově Hronově.

Vlastimil Ondráček místopředseda SČDO z Karlových Varů

(Západočeská oblast ,

Druhý den očima scénografa Pavla Kocycha

POROTA O PŘEDSTAVENÍCH

Divadelní soubor Vojan Libice n.Cidlinou uvedl na DIVADELNÍ TŘEBÍČI 1966 inscenaci komedie K. Šaška a V. Senta BLÁZINEC V PRVNÍM POSCHODÍ. Publikum i herci souboru navázali záhy po začátku představení vzájemný kontakt, který se projevil ve zpětné vazbě, fungující až do konce. Dá se tedy říci, že divácký úspěch představení byl zcela evidentní. Přesto se v inscenaci vyskytlo několik problémů, které z odborného hlediska přece jen představení poznamenaly některými negativními rysy. Tím hlavním problémem byla dramaturgie. Oba autoři vyšli z frašky českého klasika F.F.Šamberka a z jeho aktovky cca padesátiminutové sepsali textovou předlohu dvouhodinovou, která mění nejen žánr a některá dějová fakta příběhu, ale i značnou mnohomluvností, vyvanulými vtípkami, rozmělněním základního tématu a násilnou implantací ideového naučení ničí dramatické situace, které v plytkém textu berou za své. Soubor si byl těchto nedostatků vědom a režie se snažila četnými škrty text krátit, ale nedostatky ve stavbě hry odstranit nemohla. Jednotlivé role byly obsazené mimořádně dobrými herci - Slávkou Hubačíkovou, Helenou Vondruškovou, Jaroslavem Vondruškou, Miroslavem Fišerem a Milošem Novákem. Spolu s režisérem Vladimírem Dědkem se herci snažili i rychlým konverzačním tempem (které si díky své dobré úrovni jevištní mluvy mohou dovolit) překlenout rozvláčná místa. Tím byl ale narušen především ve druhé části představení přirozený temporytmus, slovní jednání dostalo překotně mechanické tempo, při němž nezbyl čas na to, aby se dramatické postavy vzájemně slyšely a jednaly, ať už slovně nebo gesticky, na základě slyšeného, přičemž na zhodnocení tohoto jednání už vůbec nezbyl čas. A tak souboj dobrého souboru s problematickou předlohou odčerpával jeho síly, které mohly být využity např. pro stavbu dramatických situací. Je to škoda, protože z celého představení včetně scénografického řešení i prostorové orientace je zřejmé, že jde o soubor poučený, pracovitý a talentovaný.

Jarmila Černíková

Dojemný úsměv z Jeseníku

Václav Beránek byl okouzlen výkonem paní Ludmily Liberové - Isabel, byla pro něj „stair“ filmu pro pamětníky, „pravdivá, okouzlující, krásná„.

Pro Jarmilu Černíkovou-Drobnou soubor v inscenaci nelže, ale soubor inscenuje hru na tom stupni vývoje, kterého dosáhl - nemá jevištní dimenzi.

Dojemnost, citovost byla i cílem souboru, porota v tom zároveň shledala důvod malého dramatického a žánrového rozpětí inscenace.

Soubor vytvořil mírně lyrizovaný obraz „skutečnosti života“, je před ním cesta k vědomé volbě hereckých stylotvorných prostředků a k stavbě „skutečnosti umělé“, s nadějí, že prací s rytmem a dalšími složkami dosáhne „skutečnosti umělecké„.

Citový přístup k jednotlivým postavám i motivům hry vedl ke zploštění situací („umělecký“, přístup ředitele podniku se tak stal spíše úřednickým postupem pracovníka Armády spásy, maminka je podle textu mnohem razantnější, dynamičtější osoba, otec byl kdysi schopen vykázat syna a následně fabuloval román v dopisech, v inscenaci je jeho hlavním řídicím úkolem „citlivé“, retušování situace). Jako další důklad toho, že soubor málo myslí na jevištní účín je i to, že postavy málo myslí na „konspiraci“, (matka téměř ještě nezašla za sufitu a Isabel s Máriem zcela bez obav zruší role, otec se bez obav, že bude přistižen, baví s pravým synem).

Ředitel ve hře kritizuje opravdové dojetí Isabel. Paradoxně inscenace má též problém. Herci se na jevišti dojmají příběhem a toto dojetí vyzařují do publika. Je zákonité, že je není vždy slyšet, že nejsou pány temporytmu inscenace, že všemu vládne jejich „srdce„. Představení tedy kolísá mezi sdílením sentimentu a kreativitou. Ředitel podniku se v Casonově hře vydává za umělce. Soubor v diskusi sdělil, že jeho hlavním motivem je šíření dojetí divadlem, zvěstování ...

Přál bych jim, aby poznali, že humor, paradoxnost dramatických situací a postav, kontrasty uvnitř postav, obohacují divadelní katarzi. Že společný zážitek, radost i dojetí budou silnější, když se zbavíme uctivosti v přístupu k postavám, situacím a životu vůbec.

Josef Morávek

Je jistě správné připomínat i dnes tvorbu F.F. Šamberka. Divadelní soubory často sahají při hledání vhodných frašek a komedií k autorům cizím, zejména francouzským a rakouským a na naše kvalitní autory zapomínají.

Šamberk jako vynikající herec Prozatímního a Národního divadla věděl ze své jevištní praxe přesně, co dobrá komedie potřebuje. Měl cit pro vykreslení postav, pro situační komiku, pro gradaci svých nápadů i výraznou pointu.

Ale - teď je tu to pověstné ale. Šamberkovy hry se těšily vždy nadprůměrnému zájmu různých upravovatelů a „vylepšovatelů“, kteří původním textem většinou nepomohli, což byl i případ panů Šaška a Senta a jejich verze „Blázince v prvním poschodí“. Ve snaze rozšířit Šamberkovu originální hru a její minutáž se vydali cestou operetně - estrádní, přičemž rozmělnili původní situace a celkovou gradaci děje poměrně chudého. Libičtí s touto úpravou statečně zápolili, ale přeci jen - hlavně v druhé části - se vše zachránit nedalo.

Šamberk neřešil ve svých hrách nikdy závažné problémy, jeho hlavním záměrem bylo diváka pobavit. To se nakonec podařilo i sympatickému souboru z Libice nad Cidlinou, ale při kvalitnějšímu textu mohly být obě strany, herci i publikum, spokojeni ještě víc.

Luboš Šterc.

Óda na radost

Z obětavé amatérské práce by se chtělo zazpívat, když si člověk uvědomí, že Blázinec v prvním poschodí dali dohromady členové z několika souborů. A to Slávka Hubačíková jezdila do Libice nad Cidlinou až z Vysokého nad Jizerou. A přitom byla jednička, z níž by měl pan Šamberk - i ostatní pánové - jistě radost.

P.S. Takže i tato inscenace je dalším dokladem toho, že když se opravdu z lásky chce, tak to jde !!.

Václav Müller

Pátek 17. 5. 1996

- 9.00 hod. Divadélko Jesličky ZUŠ Na Střezině Hradec Králové
V. K. Klicpera **WESELOHRA NA MOSTĚ**
Velký sál ND
- 10.30 hod. **Rozborový seminář**
Malý sál ND
- 12.00 hod. DS Vojan Hrádek nad Nisou
Carlo Goldoni **SLUHA DVOU PÁNŮ**
Velký sál ND
- 15.30 hod. DS Propadlo KS Esprit Plzeň
Joan Shirley **VRAŽDA SEXEM**
Velký sál ND
- 17.00 hod. Přijetí souborů v Malovaném domě
- 17.30 hod. **Rozborový seminář**
Malý sál ND
- 20.00 hod. Divadélko znovu "Jen tak,, Karlovy Vary
Jaroslav Vrchlický **MYTHUS ELOA**
Velký sál ND
- 22.00 hod. **Rozborový seminář**
Malý sál ND

ZÍTRA

Sobota 18.5.1996

- 10.00 hod. Blanenské divadlo Blansko
Vladislav Vančura **ROZMARNÉ LÉTO**
Velký sál ND
- 12.30 hod. Společnost Filtré Praha
Jiří Macek **OTÁZKY NAVIGACE**
Kulturní dům Pasáž
- 14.30 hod. Přijetí souborů v Malovaném domě
- 15.00 hod. Divadelní klub Jirásek Česká Lípa
N. V. Gogol **REVIZOR**
Velký sál ND
- 17.15 hod. **Rozborový seminář**
Malý sál ND
- 20.00 hod. Divadlo Dostavník Přerov
J. Suchá - J. Šlitr **ŠEST ŽEN JINDŘICHA VIII.**
Velký sál ND
- 22.30 hod. **Rozborový seminář**
Malý sál ND

V podání DS Vojan z Hrádku nad Nisou zhlédneme komedii Carla Goldoniho Sluha dvou pánů.

Carlo Goldoni (1707-1793), syn lékaře, vystudoval práva v Benátkách a Padově. Krátký čas byl advokátem, pak se úplně věnoval divadlu. Po prvních úspěších svých komedií přešel jako dramatik, dramaturg a režisér do divadla Sant' Angelo v Benátkách. Reformoval italskou komedii dell' arte, která v Itálii vládla téměř 200 let. Vytvářel úplný text - herec se musel vzdát improvizací volnosti a přidržovat se textu. K nejhranějším a neúspěšnějším Goldoniho komediím patří Sluha dvou pánů.

Slavná Goldoniho komedie je výzvou pro stále nové a nové inscenátory - pamětníci si možná vzpomenou na záznam slavné inscenace Piccolo Teatro (režie G. Strehler), který kdysi odvysílala i naše televize. Ti, kteří měli to štěstí, a viděli nejnovější inscenaci Sluhy v Národním divadle v Praze v režii Ivana Rajmonta a s Miroslavem Donutílem v hlavní roli, mluví o divadelním zážitku.

Sluha dvou pánů se odehrává ve světě, kde neexistují velké problémy, mezi lidmi panují přímočaré vztahy a těm se staví na odpor jen překážky a nedorozumění. Původcem většiny nedorozumění je Truffaldino a jeho úsilí obstát v boji o výnosnou službu - a hned u dvou pánů. Je v něm dravost a podnikavost, trochu připomínající některé naše současníky, jejichž snaha předčít jejich znalosti a zkušenosti.

K inscenaci Divadla Propadlo - KS ESPRIT Plzeň Vražda sexem nemáme bohužel potřebné informace. Domníváme se však, že přiložené fotografie jsou dostatečně výmluvné.

Páteční program uzavře inscenace Divadélka znovu "Jen tak,, z Karlových Varů - Mythus Eloa Jaroslava Vrchlického.

Jaroslav Vrchlický většinou nepatří mezi studenty k nejoblíbenějším autorům. Důvod je prostý. Vrchlický byl neobyčejně plodný básník a zapamatovat si jen názvy všech jeho básnických sbírek je značně obtížné. Jeho dramatická tvorba je rovněž rozsáhlá, ale na současných jevištích se - s výjimkou stále populární Noci na Karlštejně - vyskytuje sporadicky. O to překvapivější je fakt, že mladý soubor si vybral právě Vrchlického báseň. Zeptali jsme se režisérky Majky Kotisové, co ji vedlo právě k této neobvyklé volbě.

Čítujeme: Já mám doma v knihovně Vrchlického asi tři metry. Eloa je velice neznámá věc, je to báseň, kterou napsal, když mu bylo 22 let ve Francii, v době, kdy byl zamilovaný. Sám později o Eloě píše, že je to jediná věc, která ho absolutně pohltila bez ohledu na kritiku, která na ni bude, že je to jediná věc, kterou napsal z hloubky své duše. A že věří, že někdy v budoucnu se najde někdo (a to jsem já), kdo bez ohledu na to, jaký bude výsledek, se chytí a promluví k němu stejným jazykem. A to se stalo nejen u mě, ale i u dalších lidí z našeho souboru, je to vlastně záležitost srdce i u nich. Elou, jako jedinou svou báseň Vrchlický napsal v próze.

Ještě později napsal obdobným způsobem několik děl a nazval je knižním divadlem. Eloa k nim ještě nepatřila, ale byla tak na rozhraní, alespoň já jsem to tak cítila. Jeho knižní divadlo se vlastně nedalo hrát - kdysi, asi v roce 1930, se pokusilo Národní divadlo o Bar Kochbu, ale nedopadlo to nějak dobře. Hodně jsme sice pozměnili, ale myslím si, že jsme se na panu Vrchlickém neprovinili. Myslím si, že cítíme to, co cítil on.

Báseň Eloa je volným pokračováním stejnojmenné básně francouzského dramatika Alfréda de Vigny, která nebyla přeložena do češtiny. Paní Kotisová si ji nechala přeložit, aby poznala inspirační zdroj Vrchlického básně.

SŠ

Nejnovější výsledky v technických disciplínách - koule: asi 17, oštěp: Železný.